

УДК 378.091.33:373.3.011.3-051
UDC 378.091.33:373.3.011.3-051
DOI: [10.31475/ped.dys.2021.31.11](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2021.31.11)

ГАЛИНА ДЖАНДА,
аспірантка

(Україна, Мукачеве, Мукачівський державний університет, вул. Ужгородська, 26)

GALINA DZHANDA,
graduate student

(Ukraine, Mukachevo, Mukachevo State University, Uzhorodska St., 26)

ORCID: [0000-0002-4261-5332](https://orcid.org/0000-0002-4261-5332)

**Наступність у системі «коледж-університет»
при підготовці майбутніх учителів початкових класів
на засадах праксеологічного підходу**

**Continuity in the «College-University» System
in the Training of Future Primary School Teachers
on the Basis of Praxeological Approach**

У статті розглянуто питання наступності при підготовці майбутніх учителів початкових класів на засадах праксеологічного підходу у системі «коледж-університет». Основною метою дослідження було обрано – визначення можливостей забезпечення наступності навчання в умовах у визначній системі. Було поставлено завдання даного дослідження: проаналізувати та конкретизувати особливості неперервної освіти у системі «коледж-університет»; визначити основні шляхи забезпечення наступності освіти в досліджуваній системі. Для досягнення мети було використано комплекс методів: теоретичні; емпіричні; методи математичної статистики. Визначено, що поняття «наступності» розглядали багато науковців і з психологічної та педагогічної точки зору. Ми дійшли висновку, що «наступність» слід розуміти як регулятор переходу людини від одного етапу його розвитку до іншого, що забезпечує міцність зв'язку одиниць різних рівнів. У працях науковців подано модель забезпечення й досягнення наступності в ступеневій ланці освіти, яку складають: методологічні основи; теоретичні основи; створення інформаційного середовища; аналіз ефективності впливу принципів наступності; діагностування наступності.

У нашому експерименті ми впроваджували принцип наступності використовуючи навчальні дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» (вивчається в коледжі) та «Методика навчання мовно-літературної освітньої галузі (українська мова) (вивчається в університеті). Вони цілком забезпечують поєднання нових форм організації і способів діяльності зі старими. Врахування внутріпредметних зв'язків дозволяє орієнтуватися в розвитку знань, умінь і навичок не тільки на попередній етап навчання, але й на ті знання, уміння, навички, які зв'язані з одиницею мови, яку вивчають в інших розділах курсу.

Таким чином принцип наступності впливає на готовність випускників коледжу до освітнього процесу в університеті. Його використання забезпечує формування професійності майбутнього фахівця.

Ключові слова: праксеологічний підхід, наступність, система «коледж-університет», підготовка, майбутні учителі початкових класів.

The article considers the issue of continuity in the training of future primary school teachers on the basis of a praxeological approach in the "college-university" system. The main purpose of the study was chosen - to determine the possibilities of ensuring the continuity of learning in the conditions in this system. The task of this study was set: to analyze and specify the features of continuing education in the «college-university» system; identify the main ways to ensure the continuity of education in the system under study. To achieve the goal a set of methods was used: theoretical; empirical; methods of mathematical statistics. It is determined that the concept of «continuity» has been considered by many scholars from a psychological and pedagogical point of view. We have come to the conclusion that «continuity» should be understood as a regulator of a person's transition from one stage of his development to another, which ensures the strength of the connection of units of different levels. The works of scientists present a model of ensuring and achieving continuity in the level of education, which consists of: methodological foundations; theoretical foundations; creation of information environment; analysis of the continuity principles impact effectiveness; diagnosing continuity.

In our experiment, we implemented the principle of continuity using the disciplines «Ukrainian

language for professional purposes» (studied at the college) and "Methods of teaching language and literature education (Ukrainian language) (studied at the university). They fully provide a combination of new forms of organization and activities with the old ones. Taking into account the interdisciplinary connections allows to focus on the development of knowledge, skills and abilities not only on the previous stage of learning, but also on those knowledge, skills, abilities that are related to the unit of language studied in other sections of the course.

Thus, the principle of continuity affects the readiness of college graduates for the educational process at the university. Its use ensures the formation of the professionalism of the future specialist.

Key words: *praxeological approach, continuity, college-university system, training, future primary school teachers*

Вступ / Introduction. Наявність сучасних змін у розвитку технологій, які обумовили інтенсифікацію розробки нових форм і засобів навчання позначаються і на розвитку неперервної освіти. Більш затребуваним стає принцип неперервності, який розглядається як складний і багатогранний процес, в основу якого покладено гармонійний і поступовий перехід людини між різними рівнями освіти впродовж її життя. Адже кожний період життя людини характеризується своїми особливостями зміною потреб. Це позначається не тільки на змісті навчальних дисциплін, їх наповненні новими фактами, але й у методах, засобах і формах навчання. Це досить суттєво позначається на реалізації принципу наступності в роботі комплексів «школа-університет», «профтехучилище-університет», «коледж-університет».

Мета та завдання / Aim and Tasks. Основною метою дослідження було обрано – визначення можливостей забезпечення наступності навчання в умовах «коледж-університет».

На основі мети визначено завдання даного дослідження:

– проаналізувати та конкретизувати особливості неперервної освіти у системі «коледж-університет»;

– визначити основні шляхи забезпечення наступності освіти в досліджуваній системі.

Методи / Methods. Для досягнення мети було використано комплекс методів: *теоретичні* – аналіз, синтез, порівняння з метою визначення стану дослідженості проблеми неперервної освіти; *емпіричні* – педагогічне спостереження, бесіди, інтерв'ю, анкетування, тестування – для аналізу проблем розвитку неперервної освіти в системі «коледж-університет»; методи математичної статистики.

Результати / Results. Різні наукові джерела по-різному розглядають основні дефініції проблеми неперервної освіти. В Українському педагогічному енциклопедичному словнику подано таке визначення поняття «наступність» у освітньому процесі: це є «послідовність і системність у розміщенні навчального матеріалу, зв'язок і узгодженість ступенів і етапів навчально-виховного процесу... може здійснюватися при переході від одного уроку до наступного, ... року навчання до наступного» (Гончаренко, 2011, с. 309).

Поняття наступності розглядалося в науковій літературі на протязі довгого періоду. Деякі елементи наступності розглядав у своїх працях Ян Амос Коменський Він звертав увагу на те, що врахування в організації навчання наступності сприяє кращому засвоєнню знань, оскільки нові знання спираються на раніше отримані. При якій нові знання спиралися на раніше отримані. Інший дослідник І. Песталоцці висловлював думку про те, що наступність сприяє утворенню причинно-наслідкових зв'язків між природними явищами та знаннями.

На сучасному етапі розвитку педагогічної науки розглядаються різноманітні сучасні трактування цього поняття. Так, зміст поняття «наступність». Значну увагу дослідженню поняття «наступність» приділяли вітчизняні й закордонні психологи: О. Додонова (Додонова, 2013), В. Загвязінський (Загвязинский, 2001) та ін. Психологічна теорія наступності широко представлена в дослідженнях С. Рубінштейна. Вчений розглядає «наступність» як особливість «процесу розвитку особистості, коли кожна стадія є похідною від попередньої, яка виступає в ролі умови для переходу до наступної, тому всі стадії є взаємопов'язаними» (Рубинштейн, 2002, с. 144–148).

Нам імпонує думка М. Мамардашвілі, що «наступність – це «зв'язок між різними щаблями розвитку суспільства, культури, що полягає у збереженні окремих елементів або характеристик цілого у процесі переходу до нового стану» (Мамардашвили, 1992, с. 408). Е. Баллер розглядає наступність як «зв'язок між різними етапами буття та пізнання, сутність якого полягає у тих чи інших 36 компонентах цілого чи окремих сторін його організації, функціонування...» (Баллер, 1969).

Провівши аналіз поданих в психолого-педагогічній літературі визначень поняття «наступність» ми дійшли висновку, що під «наступністю» потрібно розуміти характеристику наукових зв'язків між рівнями їх прояву, взаємодії, розвитку, що сприяє вирішенню завдань

прогнозування їх майбутнього.

У працях психологів подано специфічні визначення цього поняття, хоч вони мають спільну основу – це зв'язки. Так, у публікаціях А. Брушулінського наступність розглядається як «закономірність психологічного розвитку особистості, сутність якої полягає у тісній взаємодії внутрішніх та зовнішніх спонукальних чинників» (Брушлинский, 1979). Психолог-науковець стверджує, що наступність є регулятором переходу людини від одного етапу його розвитку до іншого, оскільки на кожному етапі необхідно узгоджувати особливості розвитку людини. Продовження цієї думки ми знайшли у працях В. Колесникова, який розглядає наступність як «зв'язок між різними станами або шаблями розвитку» (Колесникова, 2000). У роботах Л. Виготського спостерігається взаємозв'язок освіти і психологічного розвитку особистості. Одночасно з цим Л. Виготський зазначає, що освіта «повинна бути зорієнтована на вчорашній та завтрашній день дитячого розвитку», тобто розвиток повинен акумулюватися послідовно на основі попередньо сформованих властивостей особистості. Л. Виготський зазначає, що «навчити дитину можна лише тому, що вона здатна вивчити» (Виготский, 1982, с.252). Підтвердження цих думок ми відслідкували в працях. Це означає, що освіта повинна носити послідовний, наступнісний характер. У працях Д. Ельконіна, який вказує на взаємозв'язок психічного розвитку людини і змістового узагальнення на кожному етапі.

Загалом, науковці відзначають, що науково-психологічне поняття «наступність» є головним чинником поетапності розвитку особистості, адже трактування «наступності» описує процес певного становлення особистості (вчителя, викладача, учня, людини).

У нашому дослідженні «наступність» трактуємо, як регулятор переходу людини від одного етапу його розвитку до іншого, що забезпечує міцність зв'язку одиниць різних рівнів.

У працях науковців ми знайшли модель забезпечення й досягнення наступності в ступеневій ланці освіти, яку складають (Левочко & Мариненко, 2008):

методологічні основи (закони, закономірності, філософські принципи та педагогічні підходи, які характерні для педагогічної діяльності викладачів, навчальної діяльності студентів);

теоретичні основи: ефективна організаційна діяльність керівників закладів освіти та педагогічна діяльність викладачів, у опануванні критеріїв та показників сформованості наступності в організації та самоорганізації освітньої діяльності студентів;

створення інформаційного середовища з метою організації наступності в ступеневій освіті; моніторинг, діагностика, оцінювання результатів діяльності;

аналіз ефективності впливу принципів наступності: педагогічний, дидактичний, психологічний, соціальний, організаційно-управлінський, медичний, екологічний, економічний;

діагностування наступності ступеневої освіти на підставі якісних показників, математична оцінка ефективності наступності освіти, оцінка досягнень студентів, викладачів у наступності ступеневої освіти.

Головним фактором у забезпеченні наступності є утворення спадкоємних зв'язків у педагогічній системі навчального закладу або межуючих навчальних закладів. Тому виникає завдання класифікації цих зв'язків, а також дослідження суті та змісту педагогічних, дидактичних, психологічних, організаційно-управлінських, соціальних механізмів їх створення. Складність, багатозначність наступності потребує моделювання в її практичній реалізації. (Кожевников, 2008. с.3).

Прикладом такої взаємодії є комплекс «коледж – університет». Вона підтримується розвитком зв'язків системи освіти в коледжі та університеті. Реалізація їх базується на принципі підпорядкованості: старша ланка диктує свої вимоги попередній.

Таким чином, основний зміст наступності полягає в тому, що при переході від одного етапу до іншого, в системі освіти зберігаються головні компоненти і способи організації, при цьому зберігаються зв'язки між минулим, сьогоденням і майбутнім. Ці зв'язки забезпечують поєднання нових форм організації і способів діяльності зі старими. На їх стику яскраво проявляються потреби в удосконаленні освітнього процесу, вимальовуються шляхи удосконалення, форми, методи і засоби. Це дозволяє визначити, що потрібно забрати в майбутнє, а що залишити як базу.

У нашому дослідженні особливий акцент наступності розглядається на основі праксеологічного підходу. Це передбачає встановлення норм, принципів та законів ефективної діяльності, продуктивної роботи, результативної праці. Науковці даний підхід розглядають як розвиток ідеї ефективної, раціональної й досконалої діяльності людини. У дослідженнях П. Зуєва праксеологічний підхід подано як розуміння наявності знань про людину, її практичне призначення у суспільстві (Зуев, 2000). Конкретніше це інтерпретується так: «Наука, що досліджує норми, принципи, структуру та закономірності організації раціональної діяльності людей, спрямованої на підвищення продуктивності праці, вдосконалення життєдіяльності людини». Для педагогів праксеологія є методологічною основою оволодіння уміннями та навичками професійного

функціонування в освітньому просторі, передумовою до формування умінь володіти власними діями» (Гнатів, 2017).

В основу праксеологічного підходу покладено категорії: цінність зміст, норма, цілі, діяльність, її корекція, результат. Практиологічний підхід сприяє доведенню ефективності способів навчання, удосконаленню професійної підготовки майбутніх фахівців, забезпеченню успішної професійної діяльності в майбутньому. Вказаний підхід дозволяє встановити зв'язки професійної підготовки фахівців з їх успішною практичною діяльністю, моніторити й інтерпретувати праксеологічно значущі складові професійної підготовки (Поліщук, 2014).

У працях О. Бартош звертається увага на уміння (аналітичні, прогностичні, конструктивні, організаторські, комунікативні, діагностичні, рефлексивні), які формуються при використанні праксеологічного підходу (Бартош, 2014, с. 14–21).

У нашому експерименті ми впроваджували принцип наступності використовуючи навчальні дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» (вивчається в коледжі) та «Методика навчання мовно-літературної освітньої галузі (українська мова)» (вивчається в університеті). Вони цілком забезпечують поєднання нових форм організації і способів діяльності зі старими.

При проведенні педагогічного експерименту було обрано дві однорідні групи. Їх рівнозначність визначалась на основі аналізу результатів отриманих на початку педагогічного експерименту. Одна з обраних груп слугувала як контрольна (КГ). Навчальний процес у такій групі проводився за традиційною методикою. Друга група була експериментальною (ЕГ) і навчальний процес у ній проводився за авторською методикою та визначеними формами і методами.

За результатами дослідження визначено ефективність запропонованої методики і підтверджують висунуту гіпотезу дослідження. Було виявлено, що у ЕГ на етапі ПК на високому рівні відсоток студентів становить 19,04 % проти КГ (12,5 %). Достатній рівень підготовки майбутніх учителів початкових класів в системі «коледж-університет» збільшився на 13,5 % – КГ, а на 23,81 % – ЕГ. На середньому рівні кількість студентів зменшилась у ЕГ на 33,33 %, а у КГ на 16 %. За отриманими результатами зроблено висновок про ефективність впровадження педагогічних умов та авторської структурно-функціональної моделі підготовки майбутніх учителів початкових класів в системі «коледж-університет» на засадах праксеологічного підходу.

Реалізація принципу наступності в навчанні забезпечує міцність зв'язку одиниць різних рівнів, а звідси й відповідних розділів вивчених у коледжі та університеті. Врахування внутрішпредметних зв'язків дозволяє орієнтуватися в розвитку знань, умінь і навичок не тільки на попередній етап навчання, але й на ті знання, уміння, навички, які зв'язані з одиницею мови, яку вивчають в інших розділах курсу.

Обговорення / Discussion. Питання наступності достатньо розглядалося в працях вітчизняних і закордонних учених. Питання філософії цієї проблеми детально розглянуто в дослідженнях філософів (А. Абдурахманов, Е. Баллер, А. Зеленков, В. Рубанов), в психології подано в працях Л. Виготського, П. Гальперіна, С. Максимова, С. Рубінштейна, В. Семиченко. В педагогічному середовищі цією проблемою займалися С. Батишев, А. Беляєва, А. Богуш, Л. Виготський, В. Вовк, Ш. Ганелін, О. Гулай, Р. Гуревич, М. Дідовик, О. Кучерук, М. Левочко, Н. Маланюк, Ю. Машбиць, Н. Менчинська, Л. Момот, Л. Рибалко, О. Савченко, В. Тамарін, Л. Тютюн, Л. Фрідман, М. Ярмаченко та ін.).

Але поняття «наступність» розглядали не тільки педагоги. Воно зустрічається і в дослідженнях з інших наук. До прикладу у працях філософів (Е. Баллер, Г. Гегель, Е. Гуссерел, М. Мамардашвілі). Учені-філософи розглядають поняття «наступність» тотожним поняттю «традиція». Це в культурному аспекті. На нашу думку, наступність є поняттям значно ширшим, ніж традиція. Адже традиції стосуються давніх понять, а наступність їх тільки враховує, але йде до майбутнього.

Висновки / Conclusions. Принцип наступності впливає на готовність випускників коледжу до освітнього процесу в університеті. Його використання забезпечує формування легку адаптацію для продовження навчання. Особливістю неперервної освіти є розвиток зв'язків системи освіти в коледжі та університеті. Реалізація їх базується на принципі підпорядкованості: старша ланка диктує свої вимоги попередній та забезпечує поєднання нових форм організації і способів діяльності зі старими. Основними шляхами забезпечення наступності є впровадження моделі, яку складають: методологічні основи; теоретичні основи; створення інформаційного середовища; аналіз ефективності впливу принципів наступності; діагностування наступності

Список використаних джерел і літератури:

- Баллер, Э. А. (1969). *Преемственность в развитии культуры*. Москва: Наука [in Russian].
- Бартош, О. П. (2014). Деякі аспекти професійної підготовки майбутніх соціальних працівників на засадах праксеологічного підходу у вищих навчальних закладах України. *Науковий вісник Ужгородського університету. Сер.: Педагогіка. Соціальна робота, 34*, 14–21. [in Ukrainian].

- Брушлинский, А. В.** (1979). *Мышление и прогнозирование: Логикопсихологический анализ*. Москва: Мысль. [in Russian].
- Выготский, Л. С.** (1982). Проблемы развития психики. *Собрание сочинений: в 6 т.* Москва: Педагогика, Т. 3. [in Russian].
- Гнатів, З. Я.** (2017). Музична освіта в Україні: філософсько-праксеологічний підхід як методологічний концепт дослідження. *Філософські обрії*, 37, 136–143. [in Ukrainian].
- Гончаренко, С. У.** (2011). Український педагогічний енциклопедичний словник. Рівне: Волинські береги. [in Ukrainian].
- Додонова О. А.** (2013). Психологічна сутність активності особистості у процесі навчання. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*, 2 (31), 96–102. [in Ukrainian].
- Загвязинский, В. И.** (2001). *Методология и методы психолого-педагогического исследования*. Москва: Академия. [in Russian].
- Зуев, П. В.** (2000). Теоретические основы повышения эффективности деятельности учащихся при обучении физике в средней школе: дисс. ... д-ра пед. наук. Санкт-Петербург. [in Russian].
- Кожевніков, В.** (2008). *Наступність освіти*. Київ: Плянди. [in Ukrainian].
- Левочко, М. Т., & Мариненко З. В.** (2008). Аналіз історичного розвитку наступності в системі коледж–університет. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Сер. 16*, 9 (19), 59–63. [in Ukrainian].
- Мамардашвили, М. К.** (1992). *Идея преемственности и философская традиция. Как я понимаю философию*. Москва: Группа Про гресс, Культура. [in Russian].
- Поліщук, В. А.** (2014). Праксеологічний підхід як інноваційна основа вдосконалення професійної підготовки майбутніх соціальних працівників. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Педагогіка, соціальна робота*, 32, 148–150. [in Ukrainian].
- Рубинштейн, С. Л.** (2002). *Основы общей психологии*. Санкт-Петербург: Питер. [in Russian].

References:

- Baller, E. A.** (1969). *Preemstvennost' v razvitii kultury' [Continuity in the Development of Culture]*. Moskva: Nauka. [in Russian].
- Bartosh, O. P.** (2014). Deyaki aspekty profesiinoy pidhotovky maibutnix sotsialnykh pratsivnykiv na zasadakh prakseolohichnoho pidkhodu u vyshchyykh navchalnykh zakladakh Ukrainy [Some Aspects of Professional Training of Future Social Workers on the Basis of Praxeological Approach in Higher Educational Institutions of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Ser.: Pedagogika. Sotsialna robota – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Ser.: Pedagogy. Social Work*, 34, 14–21. [in Ukrainian].
- Brushlinskij, A. V.** (1979). *Myshlenie i prognozirovanie: Logikopsihologicheskij analiz [Thinking and Forecasting: Logical-Psychological Analysis]*. Moskva: My'sl. [in Russian].
- Vy'gotskij, L. S.** (1982). Problemy' razvitiya psixiki [Problems of the Development of the Psyche]. *Sobraniye sochinenij: v 6 t. – Collected Works: in 6 Volumes*. Moskva: Pedagogika, T. 3. [in Russian].
- Hnativ, Z. Ya.** (2017). Muzychna osvita v Ukraini: filososfsko-prakseolohichnyi pidkhid yak metodolohichnyi kontsept doslidzhennia [Music Education in Ukraine: Philosophical and Praxeological Approach as a Methodological Concept of Research]. *Filosofski obrii – Philosophical Reviews*, 37, 136–143. [in Ukrainian].
- Honcharenko, S. U.** (2011) *Ukrainskyi pedahohichnyi entsyklopedychnyi slovnyk [Ukrainian Pedagogical Encyclopedic Dictionary]*. Rivne: Volynski oberehy. [in Ukrainian].
- Dodonova, O. A.** (2013). Psykholohichna sutnist aktyvnosti osobystosti u protsesi navchannia [Psychological Essence of Personality Activity in the Learning Process]. *Teoretychni i prykladni problemy psykholohii – Theoretical and applied problems of psychology*, 2 (31), 96–102. [in Ukrainian].
- Zagvyazinskij, V. I.** (2001). *Metodologiya i metody' psixologo-pedagogicheskogo issledovaniya [Methodology and Methods of Psychological and Pedagogical Research]*. Moskva: Akademiya. [in Russian].
- Zuev, P. V.** (2000). *Teoreticheskie osnovy' povyseniya effektivnosti deyatel'nosti uchashixsya pri obuchenii fizike v srednej shkole [Theoretical Foundations for Improving the Efficiency of Students' Activities in Teaching Physics in Secondary School]: Doctor's thesis*. Sankt-Peterburg. [in Russian].
- Kozhevnikov, B.** (2008). *Nastupnist osvity. [Continuity of Education]*. Kyiv: Pleyady. [in Ukrainian].
- Levochko, M. T., & Marynenko, Z. V.** (2008). Analiz istorychnoho rozvytku nastupnosti v systemi koledzh–universytet [Analysis of the Historical Development of Continuity in the College-University System]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Ser. 16 – Scientific Herald of the National Pedagogical University named after M. P. Drahomanov. Ser. 16*, 9 (19), 59–63. [in Ukrainian].
- Mamardashvili, M. K.** (1992). *Ideya preemstvennosti i filosofskaya traditsiya. Kak ya ponimayu filosofiyu [The Idea of Continuity and the Philosophical Tradition. How I Understand Philosophy]*. Moskva: Gruppya Pro gress, Kultura. [in Russian].
- Polishchuk, V. A.** (2014). Prakseolohichnyi pidkhid yak innovatsiina osnova vdoskonalennia profesiinoy pidhotovky maibutnix sotsialnykh pratsivnykiv [Praxeological Approach as an Innovative Basis for Improving the Training of Future Social Workers]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Pedagogika, sotsialna robota – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Pedagogy, Social Work*, 32, 148–150. [in Ukrainian].
- Rubinshtejn, S. L.** (2002). *Osnovy' obschej psixologii [Fundamentals of General Psychology]*. Sankt-Peterburg.: Piter. [in Russian].

Дата надходження статті: «04» листопада 2021 р.

Стаття прийнята до друку: «09» грудня 2021 р.

Джанда Галина – заступник директора з навчально-методичної роботи коледжу Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II, аспірантка спеціальності 015 «Професійна освіта» Мукачівського державного університету

Dzhanda Galina – Deputy Director for Educational and Methodological Work of the College of Transcarpathian Hungarian Institute named after Ferenc Rakoczi II, Graduate Student Majoring in 015 «Professional Education» of the Mukachevo State University

Цитуйте цю статтю як:

Джанда, Г. (2021). Наступність у системі «коледж-університет» при підготовці майбутніх учителів початкових класів на засадах прaxeологічного підходу. *Педагогічний дискурс*, 31, 84–89. doi: [10.31475/ped.dys.2021.31.11](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2021.31.11).

Cite this article as:

Dzhanda, G. (2021). Continuity in the «College-University» System in the Training of Future Primary School Teachers on the Basis of Praxeological Approach. *Pedagogical Discourse*, 31, 84–89. doi: [10.31475/ped.dys.2021.31.11](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2021.31.11).